

De första åren med MiK 1975 - 1983

Några utdrag från protokollen

Den åttonde juni 1974 hölls en gårdsfest för boende i kvarteret Solrosgatan 15 - Råstensgatan 3 - Stobéegatan 16. Stor uppslutning och god stämning. Lusten till en fortsättning väcktes.

Första året, 1975

Tredje april 1975 kom fortsättningen. Ett möte hölls, beslut om att bilda en stadsdelsförening togs.

Och 24 april 1975 hölls ett konstituerande medlemsmöte. Föreningen Människan i Kålltorp (MIK) bildades. Medlemsavgiften fastställdes till 15 kronor per år och vuxen medlem. Stadgar antogs och det bestämdes bl.a att loppmarknad på lekplatsen skulle anordnas till hösten för att få in pengar. Detta på inrådan av Vi i Kommendantsängen (VIK), som deltog som gäster och som aldrig behövt söka bidrag tack vare sina loppmarknader. 67 medlemmar hade man vid detta tillfälle lyckats rekrytera. När året var slut hade föreningen 191 medlemmar.

Alla möten hölls hemma hos Elisabeth och Peter Källman. Peter var en riktig eldsjäl, som organiserade och lade ner oerhört mycket arbete den här första tiden, tillsammans med Elisabeth. Han blev enhälligt vald till ordförande när den inbördes styrelsen valdes 5 maj. Och många möten hölls: 10/4, 13/4, 18/4, 20/4, 24/4, 5/5 osv, osv...

Men man hade nog roligt. Flera protokoll avslutas med formuleringar i stil med:

"Mötet avslutades sent...men när vi skildes var vi mycket belåtna med kvällen" (6/4)

"Alla är vi mycket glada över vårt förtroende som interimsstyrelse, och viljan att göra vårt bästa sporrar oss vidare i vårt arbete" (18/4)

"Det är roligt att utvecklingen i MIK hela tiden går i en positiv riktning. Våra förhoppningar om en kraftig och aktiv förening har hittills hela tiden infriats, och vi är mycket stolta att som styrelsemedlemmar få representera Människan i Kålltorp" (20/5)

Man uppsökte liknande verksamheter för att höra deras erfarenheter och få hjälp med t.ex hur man formulerar stadgar. (Vi i Kommendantsängen, Hagagruppens stödförening, Gbg:s internationella folkdansgrupp...) Vivi Nilsson från Fritidsbyrån blev en viktig kontakt, som också kunde delta på möten. Hon hjälpte till med bidragssökande. Och kommunbidrag utbetalades också.

"Operation dörrknackning" genomfördes för att värva medlemmar.

Namnförslag diskuterades: Miljö i Kålltorp, Människor i Kålltorp, Människor och miljö i Kålltorp, Kålltorp i centrum. Tills vidare benämnde man sig Kvarteret Sadelmakaren, Kålltorp. 18 april kom nytt namnförslag, som antogs enhälligt: Människan i Kålltorp - MIK.

Man nosade upp en ledig butikslokal och förhandlade med hyresvärden, som var välvillig. Lokalen, Stobéegatan 14, blev tillgänglig efter sommaren. Den var i mycket dåligt skick och behövde kompletteras med toalett, tvättställ, diskbänk, skåp och plastmattor.

Dessutom målas och tapetseras. Plus elinstallationer. Man beslutade att hyra i befintligt skick och renovera i egen regi samt förhandla om hyran.

I oktober fick man kontrakt på lokalen. Hyra inkl värme sattes till 433,33 kr.

Och man hjälptes åt att möblera upp med flexibla möbler, lokalen skulle kunna användas till många ändamål. Bl.a införskaffades 33 stapelbara stolar, 10 barnstolar, 6 hopfällbara bord, bokhylla och bordtennisbord.

En medlem, Essie Magnusson, bidrog med bibliotek, 150 privata böcker för utlåning.

Till medlemsmötet i augusti hade styrelsen övat in sketcher om föreningen och skapat en allsång för MIK, "Här är du och här är jag".

Månadsbrevet startade utgivning. Man ville få ut mycket information till och kontakt med medlemmarna.

Loppmarknadsgruppen hade mycket att tänka på. Allt gjordes för första gången. Redan under semestertiden var de igång och planerade. De tänkte att de måste sätta ut alla insamlade saker, även sådant som inte går att sälja, de var rädda för att det skulle se tomt ut.

Man förlade den till första lördagen i september och tyckte efteråt att det var bra och beslutade att där ska den ligga i framtiden.

Klockan sex på morgonen var man igång på lekplatsen, men när klockan slog tio och man öppnade hade man inte riktigt hunnit avsluta förberedelserna. Och inte fick man kaffepaus heller... Kanske hade kl 12 varit bättre, resonerade man.

Men det blev en stor succé. Många medlemmar ställde upp och jobbade och många besökare blev det. Ca 11 000 kronor blev nettoförtjänsten. Det gav föreningen möjlighet att tillgodose de önskemål som medlemmarna framförde.

Detta år startades en fotogrupp, barnverksamhet, motionsgrupp, musik-och teatergrupp. Och planering av en hyreskunskapsgrupp och gammaldans (på Torpagården) gjorde att de två grupperna låg i startgroparna när 1975 gled över till 1976.

Gammaldans var stort, 58 deltagare anmälda innan det ens kommit igång.

Fester ville man ha och till det användes Skatås. En vårfest och en julfest hölls där.

Andra året, 1976

Det visade sig att förkortningen MIK redan fanns och betydde Majornas idrottsklubb.

Så Människan i Kålltorp fick ändra sig och förkortningen blev istället MiK.

Ursprungstanken var att denna ideella förening skulle drivas av sina medlemmar tillsammans. Men mot slutet av 1976 var det totalt tio medlemmar som stod för alla förberedelser, kontakter, administration mm (275 medlemmar totalt, 75 medlemmar deltog i aktiviteter, ca 30 dök upp vid medlemsmötena) . "Var finns alla ni nu?" undrade ordföranden Peter Källman."Är vi på väg att spåra ur, eller är det dags att vid nästa årsmöte ändra MiK från stadsdelsförening till ett festgille?"

Tredje året, 1977

Nu höjdes årsavgiften med fem kronor.

Fotogruppen, som redan från början var mycket populär och aktiv, fick egen lokal på Intagsgatan 11. Här hölls kurser och man kunde använda ett utrustat mörkrum för sina egna bilder. Gruppen samlades ibland för att diskutera bilderna.

Peter Källmans undran om man borde kalla sig festgille förstår man när man ser att dessa aktiviteter nu var etablerade och kom att förbli tradition länge:

Utflykt till Rya, en friluftsgård vid Hindås, med gammaldans och lekar en dag i maj
Lek och picknick på Apslätten i juni
Loppmarknad i september
Lek och picknick på Apslätten i oktober
Julfest på Skatås

Man hade också stort intresse av att få till teaterupplevelser. Bl.a hade man ofta besök av Folkteaterns uppsökande verksamhet. Då bjöds också allmänheten in.

"Vi går på teater-gruppen" ordnade också ett flertal gemensamma teaterbesök, ca 10 deltagare brukade följa med.

Ett brev anlände från anonym medlem:

"Fick för en tid sedan Månadsbrevet Special där flera medlemmar gör så mycket för MiK. Nu undrar en fattig pensionär, när man skänkt rätt mycket till edra loppmarknader, men ej fått åtnjuta dessa gåvor, om vi kan få en resa t.ex?

Jag undrar VART GÅR DESSA PENGAR? Är det för att ett ringa antal skall få prata av sig eller går det till egna fester?

Varför inte ta och bjuda in alla pensionärer i Kålltorp (Nä, det kan vi inte, de är för många, de kan vi inte ha med)

Sluta upp med att tigga saker till loppmarknaden och satsa själva om ni vill ha skoj!

Vi äldre är också människor, men kan inte lägga årsavgift samt skänka saker. När man ser att det man skänkt går för 100 kronor blir man ledsen."

Styrelsen fick huvudbry - det är inte lätt att nå ut rätt alltid. Men brevet publicerades i månadsbrev nummer sju och besvarades. Bl.a betonade man att en av föreningens största ambitioner var att öka trivsel och gemenskap mellan *alla* boenden i vår stadsdel och att slopa generationsklyftorna.

Fjärde året, 1978

Loppmarknaden gav det här året drygt 14 000 kronor till föreningen.

Första november fick MiK tillgång till en tredje lokal, nu på Solrosgatan 14. Den utrustades med sex privata vävstolar och en privat varpa.

En drejskiva köptes in och en Färg och form-grupp var på väg att bildas.

Fotogruppen fick 750 kronor för att fortsätta utrusta sitt mörkrum.

Biblioteket fick 1000 kronor för inköp av barnböcker, de flesta köptes på rean i februari 1979.

Gitarrkurser ordnades, tre stycken under året med ca 10 deltagare i varje kurs.

Gammaldans var en viktig aktivitet. Man höll nu till i Munkebäcksgymnasiet.

Motionsgruppen utnyttjade Kålltorpsskolans gympasal.

Höga hyreshöjningar hotade och stadsdelsgruppernas råd inbjöd hyresrättsföreningen till en diskussion om ev demonstration mot det. Och hyresgruppen i MiK organiserade en namninsamling som överlämnades till hyresgästföreningen i västra Sverige samt till regeringen.

Femte året, 1979

Ett försök med närradio pågick i Göteborg och MiK anmälde sitt intresse för att delta. Tre 15-minutersprogram sändes. Man berättade om MiK, läste dikter om storstaden och berättade om storstadsutvecklingen.

Den stundande kärnkraftsomröstningen i Sverige engagerade.

”Vi kräver ett omedelbart stopp för vidare utbyggnad av atomkraften. Nej till export av kärnkraftsteknik. Nej till uranbrytning. Nej till upparbetning. Istället satsning på hushållning och förnyelsebara energikällor” står det i ett ”viktigt meddelande” i Månadsbrevet.

Några bildintresserade träffades på söndagarna och tillverkade bilder mot kärnkraft, bl.a flaggor, banderoller och linoleumkort.

Man anordnade informationsmöte på Apslåtten i juni. Och man inbjöd till studiecirkel i början på 1980, då folkomröstningen skulle äga rum den 23 mars.

En serie med Gamla Kålltorpsbor startade i Månadsbrevet. I nummer nio detta år finns t.ex en lång, fin intervju med Åke och Eivor Johansson, legendariska innehavare av fiskaffären på Solrosgatan.

Man inbjöd också medlemmar att i Månadsbrevet berätta om sina jobb och intressanta inblickar kom från lärare, springvikarie, hemmafru, kontorsarbetare, renhållningsarbetare...

Sjätte året, 1980

Det här året har MiK 292 medlemmar, ca 125 av dem deltar i någon av verksamheterna, ca 15 av dem dyker upp på medlemsmötena.

I månadsbrevet återkom ofta efterlysningar av intresserade deltagare i de flesta grupperna (tidningsgruppen, tidningsutdelare, försättsbladritare, motionsgruppen, barnverksamheten, boende/miljögruppen, torsdagsaktiviteterna i egna lokalen - alla hade för få deltagare).

Man trädde också ur närradioprojektet.

Men Apslättsfesterna vår och höst fanns kvar. På resan till Rya deltog ca 100 personer och man tog med sig Fotfolket, en folkmusikgrupp med koppling till Kålltorp. Och julfesten i Skatås hade nu blivit en viktig tradition med många deltagande barn. I oktober gjorde man en gemensam svamputflykt. Och 18 december stöpte man ljus tillsammans.

Boendemiljögruppen jobbade nu för förbättringar på de två lekplatserna längs Björcksgatan. Man skrev till Fritidsförvaltningen och föreslog många åtgärder. Det gav resultat, vissa förändringar kom att göras, men det krävde också en hel del eget arbete.

Sjunde året, 1981

MiK hade nu fått överta kontrakt på en lokal, avsedd att användas till hobbyverksamhet, på Intagsgatan 9. En hobbyrumsgrupp bildades och de intresserade fick betala 40 kronor vardera i månaden för att där kunna syssla med snickerier, målning, smärre reparationer mm. Några verktyg och en stor bänk fanns till att börja med.

Barngruppen hade nu helt somnat in.

Och torsdagskvällarna i MiK-lokalen hade, trots varierat program, inte lockat särskilt många. Det var bra TV-program på torsdagarna.

Åttonde året, 1982

För första gången uteblev bidrag från kommunen och den ekonomiska situationen blev ohållbar. Man måste tänka i nya banor. Man planerade t.ex att i samarbete med Kålltorps fritidsgård arrangera familjedagar på söndagar.

Ett extra krismöte hölls 7 oktober. Man ville blåsa liv i den ständigt sjunkande medlemsaktiviteten och lyckades till viss del. Torsdagsaktiviteterna lades visserligen ner. Men barngruppen gjorde ett nytt försök och en sygrupp körde igång.

Boendemiljögruppen jobbade hårt för möjlighet till sopsortering i hushållen. Man ville bli en föregångsstadsdel. 900 namnunderskrifter lämnades till kommunstyrelsen och ett möte hölls med kommunalrådet Lennart Olsson (fp) och vpk:s representant i renhållningsstyrelsen Per Hansson.

Nionde året, 1983

Boendemiljögruppen skördade en seger. Kålltorp skulle komma att få ett treårigt projekt för sopsortering i mars 1984.

”Gissa om många ögon är riktade mot Kålltorp när projektet startar - och därefter. Vi får lämna plåt, glas, batterier, textil. Självt tror jag det ska gå jättestort” skrev Berit Vistrand, MiK:s kontaktperson i det här sammanhanget.

På torsdagarna var MiK-lokalen bemannad mellan 19 och 21, man var mån om att medlemmarna skulle kunna komma dit för personlig kontakt och information.

Den ekonomiska situationen hade nu ljusnat. En lokal var uppsagd, det var fotogrupperns ena lokal. Labbet hade de dock kvar.

Och Söndagsöppet på fritidsgården blev en succé . I snitt kom 150 besökare för att t.ex se barnteater eller barnfilm, påskpyssla, gå på promenad, fika eller rida ponny. Till detta fick man ”bidrag angående samarbetsprojekt med föreningslivet”, 8 200 kronor i maj och 8 400 kronor i september.